

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/22/2022
Identifikačné číslo spisu: 8314210986
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8314210986.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. O. - ELEKTRO MAYA, s miestom podnikania v Humennom, Štúrova 42, IČO: 40 118 053, zastúpeného JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Laborecká 1896/58, proti žalovanému CREATOR - DESIGN, s.r.o., so sídlom v Humennom, Košická 2503/9, IČO: 46 864 407, zastúpenému JUDr. Danielou Sokol, advokátkou so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57, o zaplatenie 3.629,88 eur s príslušenstvom - zastavenie dovolacieho konania, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21 C 226/2014 o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, z 19. októbra 2021 sp. zn. 12 Co 28/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 1. júna 2021 č. k. 21 C 226/2014-460 uznesením rozhodol, že dovolacie konanie zastavil, nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania a žalovanému vrátil zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 196,- eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 5 ods. 1 písm. a/, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZoSP“), § 161 ods. 1, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalovanému podaním dovolania vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa platného sadzobníka vo výške 196,- eur. Žalovaný bol na zaplatenie súdneho poplatku zo strany súdu vyzvaný a vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku bol aj náležite poučený o následkoch jeho nezaplatenia v stanovenej 10-dňovej lehote. Výzva bola žalovanému doručená 27. januára 2020. Žalovaný uhradil súdny poplatok 13. februára 2020, t. j. po uplynutí 10-dňovej lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. Lehota na zaplatenie súdneho poplatku žalovanému uplynula 6. februára 2020. V danom prípade žalovaný z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, nakoľko po podaní dovolania na súd neuhradil súdny poplatok za podané dovolanie, na ktorý bol vyzvaný, preto súd podľa § 10 ods. 1 ZoSP dovolacie konanie zastavil.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením z 19. októbra 2021

sp. zn. 12 Co 28/2021 odmietol odvolanie žalovaného a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. O zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku nerozhodol vyšší súdny úradník v zmysle ustanovenia § 14 ods. 4 ZoSP, teda nebolo možné aplikovať zákonom ustanovený postup, ale rozhodol sudca súdu prvej inštancie, preto pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu vydanému sudcom bolo potrebné postupovať podľa § 14 ods. 1 ZoSP v spojení s § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP, v zmysle ktorých odvolanie proti zastaveniu konania (a to aj vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) pre nezaplatenie súdneho poplatku sa nepovažovalo za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému je odvolanie prípustné. Odvolací súd poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Obo 14/2018 zo dňa 25.07.2018 (R 82/2018). Odvolací súd konštatoval, že proti uzneseniu o zastavení (dovolacieho) konania nebolo odvolanie prípustné. Odvolací súd nemohol rozšíriť prípustnosť odvolania, keďže neprípustnosť odvolania vyplýva priamo zo zákona. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie v poučení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol poučenie o prípustnosti odvolania aj voči tomuto uzneseniu, avšak napriek uvedenému nedostatku konštatoval, že toto nesprávne poučenie nemohlo založiť prípustnosť odvolania proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, ktorého neprípustnosť vyplýva priamo zo zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd v zmysle § 386 písm. c/ CSP odvolanie žalovaného odmietol. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 ods. 1 písm. e/ a § 420 ods. 1 písm. f/ CSP (poznámka dovolacieho súdu: správne malo byť § 420 písm. e/ a § 420 písm. f/ CSP). Namietal, že súd prvej inštancie 1. júna 2021 pri skúmaní splnení podmienok konania dospel k záveru, že neboli splnené v rozsahu úhrady súdneho poplatku, pokiaľ bola táto povinnosť splnená 13. februára 2020. Súd prvej inštancie postupoval absurdne, v rozpore s účelom poplatkovej povinnosti, keď po 15. mesiacoch vlastnej nečinnosti a úhrade súdneho poplatku právne nepredvídateľne zastavil dovolacie konanie, z dôvodu že žalovaný bol 7 dní v omeškaní s úhradou. Poukázal na uznesenie dovolacieho súdu sp. zn. 8 Sžo 31/2013. Postup súdu predstavil neprimerane formalizovanú aplikáciu ustanovení o súdnych poplatkoch a to najmä v čase po uplynutí viac ako jedného kalendárneho roka po zaplatení súdneho poplatku. Dovolateľ na podporu vlastnej argumentácie poukázal na I. ÚS 464/2010 Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ďalej namietal nesprávnosť obsadenia súdu prvej inštancie vo veci zastavenia konania, ktorým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu žalovaného, keď rozhodoval sudca. Sudca v konaní rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka, o zastavení konania rozhoduje vyšší súdny úradník. Súd prvej inštancie v čase vydania uznesenia disponoval s uhradeným súdnym poplatkom, vo veci začal konať, čo predstavovalo zákonnú prekážku pre zastavenie dovolacieho konania. Pri použití § 14 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, v dôsledku porušenia postupu súdu podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch v spojení s § 357 písm. a/ CSP je odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku prípustné. Navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie prvej inštancie a uznesenie odvolacieho súdu.

4. Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a treba ho odmietnuť. Na stručné odôvodnenie v zmysle § 451 ods. 3 veta prvá CSP dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolací súd konštatuje, že na rozhodovanú vec je potrebné okrem jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku aplikovať aj ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch. Zákon o súdnych poplatkoch je vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku zákonom špeciálnym (tzv. lex specialis). Novelizáciou Zákona o súdnych poplatkoch účinnou od 01.07.2017, konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku je jednoinštančné a vedie sa výlučne na súde prvej inštancie, preto uvedený zákon upravuje zároveň aj procesný postup vzťahujúci sa na rozhodovanie o súdnych poplatkoch, vrátane rozhodovania o zastavení konania.

9. Odvolací súd správne ustálil, že o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu vydaného sudcom bolo potrebné postupovať podľa § 14 ods. 1 ZoSP v spojení s § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP, v zmysle ktorých odvolanie proti zastaveniu konania (a to aj vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) pre nezaplatenie súdneho poplatku sa nepovažuje za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému je odvolanie prípustné.

10. Dovolací súd poukazuje na záver najvyššieho súdu vyslovený v uznesení sp. zn. 3 Obo 14/2018 (R 82/2018). „Napriek vyššie uvedenému však musí odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzať zo znenia ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 1. júla 2017, v zmysle ktorého sa uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania (vrátane uznesenia o zastavení dovolacieho konania) pre nezaplatenie súdneho poplatku nepovažuje za uznesenie o zastavení konania, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie podľa § 355 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 357 C. s. p.

10.1. Odvolací súd preto konštatuje, že proti uzneseniu o zastavení (dovolacieho) konania pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktoré bolo vydané po 1. júli 2017, nie je prípustné odvolanie a ani dovolanie.

10.2. Odvolací súd uvádza, že v konaní postupuje v súlade s ustanovením čl. 16 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými a účinnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona. Vychádzajúc z uvedeného nemôže odvolací súd rozšíriť prípustnosť odvolania, keďže jeho neprípustnosť vyplýva priamo z osobitného predpisu, a to aj napriek skutočnosti, že procesný postup súdu prvej inštancie nebol v súlade s právnou úpravou zákona o súdnych poplatkoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 152/2017 Z. z. účinnou od 1. júla 2017. Odvolanie (na rozdiel od iných právnych inštitútov upravených v právnom poriadku Slovenskej republiky) v predmetnej veci tak nepredstavuje účinný prostriedok ochrany subjektívnych práv žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení dovolacieho konania.“

11. Na záver o neprípustnosti odvolania nemá žiadny vplyv skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení uviedol nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania. Samotné nesprávne poučenie súdom prvej inštancie o možnosti podať opravný prostriedok jeho prípustnosť nezakladá.

12. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.